

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 25/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., vo veci porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a v čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného úradu v Bytči, odboru životného prostredia, o umiestnení stavby zo 6. augusta 1999 sp. zn. ŽP 99/01279-Mk a uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline zo 7. januára 2002 č. k. 1 PN 2118/01-56 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrhom na začatie konania z 5. marca 2002, došlým Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. marca 2002, označeným ako „Ústavná sťažnosť“ domáhal sa J. Ď., S. (ďalej len „navrhovateľ“), proti Okresnému úradu v Bytči, odboru životného prostredia (ďalej len „Okresný úrad v Bytči“) a Okresnej prokuratúre v Žiline vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil, že vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby Okresného úradu v Bytči v rozpore s vykonávacou vyhláškou, teda bez predpísaných

údajov o vzdialenostiach, v spojení s uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline došlo k porušeniu čl. 20 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pričom požaduje zrušenie týchto rozhodnutí, ako aj náhradu trov konania.

Uvádza, že spolu s manželkou vlastní rodinný dom v S., ktorý je oplotený. Okresný úrad v Bytči vydal 6. augusta 1999 rozhodnutie o umiestnení stavby rodinného domu a žumpy na susednom pozemku v rozpore s § 8 ods. 3 vyhlášky Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 85/1976 Zb. o podrobnejšej úprave územného konania a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, pričom toto rozhodnutie neobsahovalo odstupý od hraníc pozemkov a susediacich stavieb, a to hlavne od rodinného domu navrhovateľa. Všetky pokusy navrhovateľa dosiahnuť zmenu tohto rozhodnutia, a to či už postupom v mimoodvolacom konaní alebo prostredníctvom protestu prokurátora, boli neúspešné. Navrhovateľ odkazuje na prílohu A k § 248 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorej vyplýva, že rozhodnutie okresného úradu nie je napadnuteľné žalobou o preskúmanie jeho zákonnosti na všeobecnom súde. Z toho vyvodzuje, že je daná právomoc ústavného súdu, a je toho názoru, že bolo porušené jeho právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj jeho právo na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Návrh, ktorý bol podaný ústavnému súdu oneskorene, ako aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom podania navrhovateľa je tvrdené porušenie jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a podľa čl. 21 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť rozhodnutím Okresného úradu v Bytči zo 6. augusta 1999 sp. zn. ŽP 99/01279-Mk. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 1999, ako to vyplýva z prípisu Okresného úradu v Bytči z 23. decembra 1999 sp. zn. ŽP 99/02236-Mk, keďže navrhovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie po zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať v lehote do 2 mesiacov. Táto lehota sa začína dňom, keď rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, inak dňom, keď bol sťažovateľ upovedomený o vybavení opravného prostriedku, a ak takého prostriedku niet, dňom, keď došlo k porušeniu jeho základného práva alebo slobody.

Keďže rozhodnutie Okresného úradu v Bytči nadobudlo právoplatnosť 4. októbra 1999 a návrh došiel ústavnému súdu 8. marca 2002, treba návrh v tejto časti podaný voči Okresnému úradu v Bytči považovať za oneskorene podaný.

Pokiaľ ide o tú časť návrhu, ktorá bola podaná voči uzneseniu Okresnej prokuratúry v Žiline, ústavný súd konštatoval, že medzi týmto uznesením a tvrdeným porušením práv navrhovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 ústavy nie je priama súvislosť. Vzhľadom na konštantnú judikatúru ústavného súdu (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 31/98, I. ÚS 12/01) bolo potrebné z tohto dôvodu návrh v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnený.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2002